

O elektrickém hrnečku

Žila byla jednou jedna bohatá rodina. Maminka, tatínek a jejich dcera Hanka. Rodina žila ve velkém moderním domě s velkou zahradou. Matka jezdila svým automobilem každý den do města nakupovat jahody na kaši. Jednoho dne matka onemocněla a Hanka musela jet do města koupit jahody místo ní.

Když přijela do města, zastavila na místě blízko obchodu, kde se prodávaly jahody. Nakoupila jich dostatek a chystala se k odjezdu. Najednou přišel k ní bezdomovec a poprosil ji, jestli by mu nedala žvýkačku. Hanka vyndala z kapsy celý balíček žvýkaček a podala ho bezdomovci.

Bezdomovec dívce poděkoval, usmál se na ni a povídá: „Když jsi tak hodná, dám ti elektrický hrneček. Ale není to jen tak obyčejný hrneček. Až přijdeš domů, hrneček polož na stůl, zapni do elektriky a řekni Hrnečku, vař! A když budeš chtít, aby přestal, tak řekni Hrnečku, dost!“ Bezdomovec dal Hance hrneček a zmizel pod mostem.

Hanka přijela domů a všechno vyprávěla mamince, co se jí přihodilo ve městě. Vyndala hrneček a chtěla ho vyzkoušet, jestli ji bezdomovec neoklamal. Položila hrneček na stůl, zapnula do elektriky a řekla: „Hrnečku vař!“ Hrneček začal vařit kaši a byl plný, než bys řekl švec. Když bylo kaše dost, řekla Hanka: „Hrnečku, dost!“ Hrneček v okamžiku přestal vařit. Maminka s dcerou si sedly ke stolu a pochutnávaly si na kaši, která byla dobrá jako mandle.

Další den jela Hanka na trh do města prodat staré šaty. Ve městě strávila celý den až do večera. Matka se jí nemohla dočkat a dostala chuť na kaši. Dala hrneček na stůl zapnula do elektriky a říká: „Hrnečku, vař!“ Tu se začala hned kaše vařit, a sotva se matka otočila, byl hrneček plný. Než stačila do kuchyně doběhnout pro lžičku, byla kaše až na stole. Ze stolu se kaše dál valila na židli a pak na zem. Matka úplně zapomněla, co má říct, aby hrneček přestal vařit. Přiběhla a hrneček přikryla miskou, ale hrneček spadl na zem a kaše se valila dál. V kuchyni už bylo plno kaše, a tak musela utéct do síně a začala bědovat: „Ach ta nešťastná holka, co to přinesla!“ Kaše se valila dál přes práh do síně. Matka musela utéct ven. Kaše se valila na náves i přes silnici. Konečně se vrátila domů Hanka. Když viděla, co se děje, zakřičela: „Hrnečku, dost!“ Kaše sice přestala přibývat, ale už bylo pozdě. Když jeli lidé večer z práce domů, nemohli se dostat na konec města. Na druhou stranu se museli prokousat.

Adam Hermann